

[Handelsministeren.]

forslag, idet der dog gør sig forskelle gældende med hensyn til straffebestemmelserne og de processuelle bestemmelser.

I Nordisk Råd fremsattes i 1967 medlemsforslag om en ensartet mønsterlovgivning, men da embedsmandsforhandlingerne allerede var påbegyndt på dette tidspunkt, fandt Rådet ikke anledning til at foretage sig videre, idet man forudsatte, at regeringerne ville forhandle eventuelle ændringsforslag, inden lovforslagene blev fremsat i parlamenterne. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at de ændringer i forhold til kommissionernes lovudkast, som embedsmændene er nået frem til, har kunnet tiltrædes af alle de nordiske landes ressortministre.

Det foreliggende forslag indeholder en række ændringer set i forhold til den gældende mønsterlov. Ved udarbejdelsen er, i det omfang realiteterne taler herfor, anvendt samme principper som i den nye patentlov og i varemærkeloven. Af mere betydelige nydannelser vil jeg i korthed nævne:

Mønsterbeskyttelsen forudsætter både efter den gældende lov og forslaget, at der foreligger noget nyt, der i et åremål bør nyde beskyttelse mod andres tilegnelse, men i modsætning til gældende praksis vil der kunne gives mønsterbeskyttelse for nyttemønstre og ikke blot for smagsmønstre.

Den gældende mønsterlov hviler på, hvad man kalder „anmeldelsessystemet“, hvorefter mønstrene bliver registreret, når anmeldelserne er formelt i orden. Mønsterregistreringen er faktisk kun at anse som et prioritetsbevis. Hvorvidt der ved registreringen er opnået nogen eneret, bliver således et rent dømsolsspørgsmål. Efter det foreliggende forslag skal en vis materiel nyhedsundersøgelse foretages. Undersøgelsen må dog ikke ligestilles med undersøgelsen af patentansøgninger. Behandlingen må, som også ønsket af den danske industri, være kortvarig og ikke særlig bekostelig. Det afgørende må være, at undersøgelsen sikrer mod, at den, der får et mønster registreret, ikke ved at anvende mønsteret skal komme ud for at krænke ældre mønsterrettigheder. I overensstemmelse hermed er der i forslaget § 14 optaget en bestemmelse om, at registreringsmyndigheden ved behandlingen af en mønsteransøgning, i det

omfang der fastsættes af handelsministeren, skal undersøge, om betingelserne for erhvervelse af mønsteret er til stede. Det overlades således til handelsministeren at give nærmere regler om undersøgelsens omfang. Det vil derfor også være muligt, hvis det i praksis skulle vise sig, at en ændring på dette område kunne være ønskelig, at gennemføre ændringen administrativt.

I tilknytning til reglen i forslaget § 14 skal jeg tillade mig at henvise til det som bilag 2 til betænkningen optagne udkast til bekendtgørelse om ansøgning og registrering af mønstre, som naturligvis vil blive revideret i overensstemmelse med de ændringer, man har foretaget i kommissionernes lovudkast efter forhandlinger med de øvrige nordiske lande. I bekendtgørelsesudkastets § 6 foreslås, at direktoratets undersøgelse af en ansøgning i henhold til lovens § 14 (kommissionsudkastets § 15) skal omfatte ikraftværende mønsterregistreringer foretaget i medfør af den nye lov og de i henhold til denne indleverede andre ansøgninger. Yderligere skal undersøgelsen omfatte mønstre, der er registreret i medfør af den nye lov og udslettet inden for de sidste 5 år fra ansøgningens indleveringsdato at regne.

Den foreslåede nyhedsundersøgelse er udbygget med et såkaldt „fremlæggelsesinstitut“. I forslaget § 18 bestemmes således, at anmeldte mønstre skal bekendtgøres i en registreringstidende med adgang til at fremsætte indsigelser mod mønsterets optagelse i registret. Et tilsvarende indsigelsesinstitut blev indført i varemærkeloven fra 1959. I praksis har dette fungeret tilfredsstillende og har været procesbesparende.

Efter den gældende mønsterlovs § 18 kan registreringsmyndighedens afgørelser, hvorefter registrering af et mønster nægtes, indbringes for handelsministeren til endelig afgørelse. Forslaget indeholder i §§ 21-22 bestemmelser om adgang til at påklage registreringsmyndighedens afgørelser til et af handelsministeren nedsat ankenævn, bestående af en fast formand og 2 medlemmer udnævnt med henblik på den pågældende sags behandling. Ankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene.

Som en nydannelse, der også bør nævnes, skal det oplyses, at der ved registrering af mønstre vil blive anvendt et særligt klasse-system. Et forslag til klasseinddelingen